

[Alvida Larsen.]

værdig kort Tale i Modsætning til hans Partifælle i det høje Folketing. Jeg skal glæde Finansministeren med et meget kort Indlæg i Dag om disse indirekte Skatter.

Vi har altid udtalt vor Betænkkelighed ved denne Skatteaaede, der rammer de jævne og mindre Indtægter haardest og desuden tjener til at tilsløre den Plyndring af Befolkningen, som finder Sted. Der kræves saamænd heller ikke nogen større Opfindsomhed med Hensyn til Argumenter mod disse prisfordyrende Foranstaltninger; dem finder man tilstrækkeligt mange af i tidligere socialdemokratiske Taler, ikke mindst i de to foregaaende Aar, da det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen var Finansminister. De ærede socialdemokratiske Medlemmer maa rødmø i Dag, synes jeg, naar de læser deres Taler, ogsaa dem fra Valgkampen i Efteraaret 1947. Dengang blev der ikke levnet Venstres Finansministers Forbrugsafgifter og andre indirekte Skatter Ære for en Skilling. Lytterne og Vælgerne har sikkert ogsaa tænkt deres, da de gennem Radioen blev Vidner til den højtærede Finansministers skattemæssige Omfavnelse af det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen i Samtalen om Fremtidens Skattepolitik.

Den socialdemokratiske Forargelse fra Valgkampens Dage over den uretfærdige indirekte Beskatning er helt forduftet sammen med andre gode Løfter. Der er ingen Forskel paa den Politik, der i den Henseende føres af den socialdemokratiske Regering, og den Politik, Venstre førte. Vi Kommuniste finder imidlertid disse Afgifter og Skatter lige urimelige, hvad enten det er Venstre eller Socialdemokraterne, der præsenterer dem. Det er at føre Vælgerne bag Lyset, naar man under en Valgkamp slynger om sig med Løfter om en mere retfærdig Skattepolitik — og det var et Hovedpunkt i det socialdemokratiske Valgprogram — og efter Valget betragter det som noget af en Forbrydelse at gennemføre Løfterne.

Man har end ikke ført et eneste nyt Argument frem til Forsvar for sin Politik paa dette Omraade. Det er nødvendigt med disse Skatter, siger den højtærede Finansminister, præcis som det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen sagde under Venstre-regeringen. Det maa den arbejdende Befolkning altsaa affinde sig med. Under Henvisning til Nødvendighedens Lov maa den vel ogsaa affinde sig med, at det gaar med andre Løfter paa samme Maade. Den højtærede Finansminister mener sikkert, at den arbej-

dende Befolkning vil være mere end tilfreds med blot at kunne læse Programmet „Fremtidens Danmark“ om Søndagen.

At Finansministeren i Dag møder med Ændringer til Lovgivningen om de direkte Skatter, ændrer jo heller ikke den Kendsgerning, at Skatterne nu fordeles med 130 Mill. Kr. paa Afgifter og indirekte Skatter og 72 Mill. Kr. paa de saakaldte direkte Skatter for at skaffe Dækning for de 202 Mill. Kr.

Finansministeren betjener sig ligeledes af Venstres og andres Argument om, at det saamænd slet ikke er saa galt, som det ser ud til, idet de foreslaaede Forhøjelser hovedsagelig rammer det mindre nødvendige Forbrug. Finansministeren bruger her ligeledes Venstres Argument. Til Gengæld vil jeg betjene mig af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersens Argument under Behandlingen af Forbrugsafgifterne i 1946, da det ærede Medlem pegede paa en Række Forbrugsvarer, som det var meningsløst at beskattede, nemlig saadanne Varer som Radiorør, Glødelamper o. lign. Det var nødvendige Forbrugsartikler efter Socialdemokraternes Mening i 1946. Efter min Mening er det stadig væk nødvendige Forbrugsartikler, og det havde været rimeligt, om den højtærede Finansminister havde fritaget disse Forbrugsartikler for Afgift nu i Overensstemmelse med det socialdemokratiske-kommunistiske Ændringsforslag til Loven ved Behandlingen i 1946.

Vedrørende Urene, som mit Parti tidligere har foreslaaet skulde være afgiftsfri, foreslaas det nu, at de skal være afgiftsfri, hvis de koster under 50 Kr. Men selv Armbaandsure, som koster noget mere end 50 Kr., kan vel egentlig ikke betragtes som Luksusvarer.

Af nye Skatteobjekter er nu medtaget visse Udlejningslokaler, hvor der udskænkes medbragt Spiritus. Det er noget, som udelukkende rammer Folk med jævne Indtægter. Det er dem, der lejer disse Lokaler til Afholdelse af Familiefester, fordi de ikke har Plads til den Slags i deres smaa Lejligheder. De mere velstillede Mennesker betjener sig ikke af denne Mulighed for en billig Fest; de har Raad til at købe Restaurations-spiritusk, de har Raad til at feste paa Restauranter. Jeg ved heller ikke, om Finansministeren har tænkt paa Konsekvenserne af det, man byder paa her. Jeg forestiller mig, at det næste, vi eventuelt bliver præsenteret for i den Retning, er, at det Glas Vin og den Snaps, vi indtager i vor lille Stue, ogsaa skal betales med Ekstraskat.

En Del af de Skatter, der her foreslaas